

3.9.82

ד פ מ י ד ע

מס' 738

ב מ ס פ ר מ י ל י ם

- * לרונית וידידיה, לסבתא שרי ולסבא מנחם ולכל המשפחה מזל טוב להולדת הבן הנכור והנכד.
- * במלאת שלושים לצפילת אבי גרוגן ז"ל תתקיים אזכרה בהר הרצל ירושלים ביום א' בשעה 16.00. האזכרה בשלוחות תתקיים ביום שני בשעה 18.00 בבית המדרש.
- * אסיפת חברים תתקיים השבוע ביום ראשון בערב.
- * אופיד-משה בן אורי וברורית בכנס לבריתו של אנרהם אנינו ביום א' י' באלול תשמ"ב.
- * למשפ' זלוטניק מזל טוב בהכנס תמי למצוות קבלת החברים תתקיים במוצאי שבת.
- * חתונת עופרה ואיתן תתקיים בראש חודש חשוון תשמ"ג.
- * אבחנו מליצים את הבתים 15 ו- 17 לחיילינו. החברים מתבקשים לא לקחת משם ציוד ולהחזיר מיטות ורהוט שלקחו עד כה.
- * למשפ' סמסון שחזרה מחו"ל - ברוכים הבאים.
- * עד לאחר החגים אנו מבקשים להחנות את כלי הרכב ליד הכניסה הצדדית של המשכדים. בא לא להחנות על משטח הסוכה.
- * תקשורת: לאחר שעות העבודה במשרד קוי הטלפון מועברים למקומות לפי הפירוט הבא:

86947 - חדר אוכל

86948 - לשער

86949 - למפעל (מזכירה אוטומטית).

(הכוונה לקבלת ביקורת מבחוץ).

* בררכת שחיה:

בגלל קלקול במשאבות הבריכה, הבריכה תהיה סגורה עד להודעה חדשה. אין כניסה גם לא דרך בורמה.

-/-/-/-/-/-/-

מ ש ו ל ח ן ה מ ז כ י ר ו ת

- * צביעת דירות: צביעת תשע הדירות תתבצע באופן מיידי ולפי תור הותק.
- * ועדת חיבור: בית הספר מתנה את יציאת כתי י"א לתכנית הישיבה ולימוד לבנות בהסכמת המשקים לספק שלשה מלורים לילדים בתכניות השונות. בית הספר מבקש שמירב חלווה את הבנות בלימודיהן באולפנות. עקרונית המזכירות מסכימה לשחרר אותה אך מעבירה את הנושא לוועדת כת אדם להכרעה סופית.
- * מזגן לבית תיבוקות: הוחלט להחליף את המצנן המקולקל במזגן.

-/-/-/-/-/-/-

מ ה ו ע ד ו ת

ו. חיבור:

את סיום החופש חגגה כל חברה בנפרד:

ב' ג' - מסיבת הורים וילדים

ו, ז, ח - ערב לבן ואדום

ט' י' - בבריכות הדגים קומזיץ על המים ובתוך.

י"א, י"ב - נפרדו מהחופשה על חופה של כנרת.

החופש הגדול תם.

חופש בצילה של מלחמה, בצפון לחמו מול אויב וכאן מול תוצאותיה של המלחמה. ביסונו לקיים את התכניות כפי שגיבשנו לכתחילה והדבר עלה לנו במאמצים רבים בעיקר היתה בעיה של גיוס כוח אדם למשימות השונות. אכן גיבחנו את רוב התכניות קיימנו וכמעט תמיד בהצלחה. זה הזמן להודות למרכז משק ולסדרני עבודה על שחרור חברים לצרכי תכניות הילדים, לחסידה על שלושת ימי יצירה, לאהרון ויס, יוחאי מרכזי המחנודן, למדריכי מחנות בני-עקיבא, לשרית מתכנתת מסיבת "שלום לך י"ב", לעמירם מרכז קייטנת הגדולים ולריבה מרכזת קייטנת הקטנים על הקייטנות המוצלחות מאד וכמוכן למרים רותם אשר נוסף לתודה גדולה גם סליחה על בילבולים וטירחו.

כמו כן ישר כוח למדריכים ולמטפלות אשר לא חסכו מאמץ בתיכנון וביצוע.

כמה מילים לילדים: ראשית תרומתכם בעבודה בענפים השונים ראוייה לשבח, בשעות קשות עשיתם מעל ומעבר ועל כך תודות מהציבור כולו. שנית שיתוף הפעולה והדרכה בתכניות הקטנים תדם רבות והקל על המטפלות. ושלישית לכולכם אחולי הצלחה והנאה מירבית בשבת הלימודים תשמ"ג.

לכל חברי המשק אשר תרמו תרומה קטנה או גדולה להצלחת תכניות החופש הגדול תודה דבה.

ו. חיבור.

-/-/-/-/-/-/-

ו ע ד ת ט י פ ו ל - מבקשים:

1. משפחה המעוניינת במיטה פתוחה תפנה בהקדם לשרה גודמן-רצוי עוד השבוע.
2. יש לנו מחסור בכסאות הקטנים לחדר אוכל מי שאיננו משתמש מתבקש להודיע על כך מיד לשרה.
3. ברצוננו להתחיל בהפעלת הספרייה העיונית למטפלות. חברות אשר ברשותם חומר מקצועי למטרה זו מתבקשות להתקשר עם ניבה.

ו. טיפול.

-/-/-/-/-/-/-

ת כ נ י ת ר ש י מ ת ה ס ר ט י מ - 1982

ד' אברהם במערב הפרוע	11/11	9/9	קו הכסף
עיר הנוער	18/11	23/9	ספינה מלאה
ביצוע	25/11	1/10	ד"ר ג' יוגו (מוצאי חג ראשון)
בסיר קטן	2/12	8/10	צ'רלי - (מוצאי חג שני)
פעם בשנה באותה שעה	9/12	14/10	להיות שם
הנערים מברזיל - (חבוכה)	16/12	21/10	לילה ה- 19
משחקי ריגול	23/12	28/10	קרנף האש
שומר ראש שלי	30/12	4/11	פקדון קטן

-/-/-/-/-/-/-

הדלקת ברות - 17.40 צאת השבת - 18.38

אחות תורנית: רתל קיז.

שבת שלום ומבורך

כ י צ ד ז ש פ ר א י כ ו ת ח י י נ ו

מספר סיבות דחפו אותי לכתוב מאמר על הנושא הנ"ל:

- א. מוטרד אני מנושא זה ומשמעותו המעשית בחיי היום יום בקבוצה בשנה וחצי האחרונות עקב תופעות שנתקלתי בקבוצה.
- ב. מאז כניסתי לוועדת קשר (מקביל לתקופה האמורה לעיל) אני רואה את הנושא החברתי כאחת הסיבות העיקריות לאי קליטת בנינו ובנותינו בקבוצה מתוך שיחה איתם ואפרט על כך בהמשך.
- ג. תופעת המשפחות העוזבות בימים אלו את קבוצנו (כל אחת - והסיבה שלה, אולם בכל זאת - מעורר דאגה מסויימת).
- ד. מאמר שהופיע בשבת האחרונה (א' אלול) במעריב אודות קבוץ משמר דוד - "הקבוץ שלא הלך לו" (כותרת המאמר).
- ובעצם ממה אני מוטרד?
- מספר מקרים ארעו שהדליקו אצלי אור אדום:
- * אחת החברות המבוגרות והמעוררת (יתסית) בתיי הקבוצה אמרה לי באחת ההזדמבויות: "אם היתה לי ברירה - לא הייתי חיה כאן, אם הייתי צעירה - הייתי חושבת אלף פעם באם להשאר במקום הזה".
 - * אחד מחברי הקבוצה הגדיר את המצב כיום של הקבוץ כ"גדוד עבודה".
 - * פעמים אני יושב בחדר אוכל ושומע חברים בקבוצה כיצד הם רבים (ללא מרכאות) כאשר פעמים מגיע הרב להרמת קול ולהטחת אשמות אחד בשני עד שאני בזכר במערכון הגשש: "טברניצי לטברניצי - אינדיאני".
- בראה לי שכיום לפי הערכתי קיים תסכול אצל מספר ניכר של חברים שעובר גם לדור השני. חלק מההתבטאויות של החברים הנז' בקודת הרסנית. ללא כל פרופורציה שמקורה בתחושת תסכול אשר לדאבוני עוברת גם לחברים צעירים. אני מקווה מאד כי זו תופעת מעוט אך התוצאה היא כי חלק מהחברים הנז' בעמדת "תושבים".
- ישנה בשנים האחרונות בקודת חזקה וקשה על תפקוד המזכירות (אע"פ שהחליפו אותה לפני כשבתיים). לכאורה צדמה כאילו הצבור (המביע דעתו) הוא מצד אחד של המטבע, והמזכירות - בצד השני. הנכור קיים בכל השכבות - ומתבטא בחוסר קשר, בחוסר השתתפות בחיי הקבוץ, מבטא אי שביעות רצון וחוסר הזדהות, אולי פגיעה אישית מסויימת אם חבר אומר: "לא כדאי לי לבוא לאסיפת חברים".
- "מה זה יתן לי" - "ממילא הדברים אינם מתבצעים" - סנור אני כי אין זה בכוח דתופעה זו מקשה מאד על שמירת קיום חיי הקבוצה. ישנם מקרים שלפי דעתי "צבור המבקרים" את המזכירות צודק - ובמה הוא צודק?
- אין כמעט כל התיחסות לנושאים חברתיים בקבוצה. וליתר דיוק חוץ מנושא העבודה שאין ספק שהוא חשוב מכל לא מתיחסים לנושא השני שלא בנשיבותו: הנושא החברתי. אלא אם הוא קשור בעבודה ולאט לאט שני הנושאים נקשרים שלא ברצוננו ב"עבודות אהבה" רציניים ביותר (ומדאיגים) ללא שליטה שלנו במצב, ולכן לדעתי הרבה בעיות עבודה ובעיות שנאמרו למעלה יפתרו על ידי התיחסות לנושא החברתי. למה אני קורא אין התיחסות?
- * פעילות חברתית בקבוצה מזה זמן רב שלא היתה כסדרה. באם יש בעיה עם הוועדה האחראית לכך - על המזכירות לפעול כדי לתקן זאת וכך גם לגבי שאר ועדות אשר אינן מתפקדות - ואין תגובה).

* השרות לצבור החברים כפרטים (וכצבור) - לקוי ביסודו; ודוגמאות:

X ישנם מספר מצומצם מאד של חברים אשר אחראים על שרות לצבור אשר חלקם (מהמספר המצומצם) מזה מספר שנים כבר לא מתפקד כיאות וידועה מורת רוחם הרבה של חלק ביכר מהצבור - מתפקודם הלקוי.

X ישנם פונקציות של שרות לחבר שכלל לא קיימות בקבוצה והן משפיעות לרעה על המצב החברתי כגון: חצרן הכולל מסגרות, נגרות, גמר בתים חדשים (כל בניה חדשה מלווה בטרובות מצד החברים הנכנסים לדירות החדשות על אי גמר הדירה במשך שנים!) כאשר ברור שבעיר לא היו מוכנים להכנס לדירות כאלו).

ברצוני להוסיף כאן שלי ברור שהתיחסות לבעיות אלו ופתרוןן יוסיף הרבה מאד לאוירה חברתית ולגוועה שתביא לחסול מאורעות כגון אלו שהזכרתי בתחילה. ומה ניתן לעשות?

איבני רוצה להיות פסימי כי אני מטבעי אופטימי אך הטפיחה העצמית על השכם קיימת אצלנו גם בין חברים פעילים וגם אצל חברים מהשורה, אין בכך טוב לא לאדם הבודד ובודאי לא לחברה אשר רובצות עליה בעיות כלכליות, חברתיות ודתיות יום ויום ושעה ושעה.

הופעתי בפני המזכירות והתרעתי על בעיות אלו וכן הראתי מספר הזדמנויות של המזכירות שיכלה לשפר מצב חברתי ומציאת קשר בין המזכירות לחברים אולם פספסה אותם.

כגון: גיוס החברים למערך הגזר בשנה שעברה בצורה משביעת דצון (למעלה מהמצופה) - היתה חייבת לפי דעתי, במצבנו, במחיה מצד המזכירות על-ידי בתיבת שרות לחבר בניתו (כפי שהזכרתי למעלה) ו/או בקניית פריט לשמוש כלל החברים כגון: מכונת סודה וכו'. כמו כן בזמן המלחמה לדעתי המזכירות לא בצלה את המצב המיוחד של המדינה ושלבו כדי לארגן פעילות חברתית של "ביחד" - עקב המצב שנוצר. כמו כן בתתי למזכיר הפנים דעיונות להפעלה חברתית של הקבוצה (כגון פעילות שבועית במועדון לחבר עם שפורים בו, גם לשם יצירת קשר בין המזכירות לחברים על-ידי שיחות בנושאים שדנה המזכירות וכו'). ברצוני לציין שמזכיר הפנים הנוכחי משקיע מאמצים בפתרון בעיות חברתיות אולם אינו יכול להצליח ללא עזרת המוסדות והצבור.

לפי דעתי יש להחליף את החברים העובדים בשרות לצבור והצבור לא שלם עם עבודתם, ולהוסיף את הפונקציות החסרות. בטוחני שתקון בעיות טכניות אצל החבר בדירתו (אפילו קטנות הדורשות דקות מספר של "מקצוען") יביא לרווחה עצומה אצל החבר ושפור הרגשתו בקבוצה.

ברצוני להוסיף כאן - ישנם דברים שהמזכירות כן מתיחסת אליהם (כגון: שפוך שכון צפון, הכנסת מצבנים חדשים במקום ישנים שנתבלו וכו') אולם לא יודעת לנצלם עד הסוף. מבחינתה ומבחינת הקבוצה כגון: חלק מתושבי צפון מתלוצצים מזה שנים על מצב מדרכות גרוע ביותר (ללא ספק). המזכירות אשרה לאחר מספר לאוים ("הרבה כסף!") קניית מדרכות מאקורשטיין. הן נקבו לפני למעלה משנה - התושבים (באוזני שמעתי) כמה שהעריכו זאת ושמחו על כך (אע"פ שזה דבר אלמנטרי - מדרכה לבית) ומאז הקניה ועד היום הזה חלקי ה"אקורשטיין" שוכבים בשלוותות ללא הפיכתם למדרכות.

יש היום בשלוותות חברים אשר מבחינת גילם, בסיוכם והותק שלהם היו צריכים לשאת היום את עיקר המשק והקבוצה ואין הדברים כך. קיימת שכבת ביניים גדולה בין הותיקים מאד לבין הצעירים מאד שלא באה לידי ביטוי בחיי המשק. גם מעט מדי במלוי חפקידים מרכזיים בקבוצה.

"שפור" השרות לצבור (כמעט וכתבתי בתיבת שרות לצבור) והפעלה חברתית של הצבור הן חלק מהמטלות החשובות ביותר. לפי דעתי, שתינובים להפעילם בימים הקרובים ונדאח לי שיש זכויות רבה בקרב חברי המזכירות לכך אך הבעיה - להוציא מהכח לפועל. אולם - זה לא הכל, וחסר עליין חלק עקרי וחשוב אשר מספר חברים לא קטן בגע בו בשיחות חברים שועדת קשר קיימה במועדון לחבר. אולם לפני שאגע בנקודה זו ברצוני לצטט מספר משפטים מהמאמר במעריב על קבוץ "משמר דוד" אשר בימים אלו נעזב בבת אחת על-ידי מרבית מחבריו המוחלפים על-ידי אנשים אחרים:

"מדוע עוזבים את משמר דוד - הכל בגלל רדידות רעיונית", "התבועה שמה יותר מדי את הדגש אצלנו על הצמיחה המשקית ופחות מדי על הצד בחברתי". "תחילה 'בשבדרו' הרנוקים ביצנו עקב אי מציאת פעילות חברתית ואחריהם הלכו המשפחות שלא מצאו כאן חברה במידה מספקת (משפט מפתח חשוב מאד - לגבי תיילנו - אבו).

"עדי כה היה כאן יותר מדי חופש פרט - פחות מדי שתוף. האוירה החופשית במקום היתה כעין מלכוד. לא היתה תחושה של משפחה גדולה. בעתיד יש לפעול להגברת היתד".

"אנשים אינם מסוגלים לחיות רק מעבודה. כשאני עדה למרתון הבלתי פוסק של בעלי בכותנה, אני מתפעלת כיצד הוא מחזיק מעמד. ככה אי אפשר להמשיך במצב שכזה".

"רבים היו כבר זמן רב עם רגל אחת בחוץ אך לא היה להם כח נפשי ומעשי לעזוב עד שהגיע המשבר בו התחילו משפחות לעזוב ו"סללו" את הדרך למשפחות אחרות". "משפחות נקלטו כאן בצורה לא בררנית בלי בדיקת התאמתם לחברה".

עד כאן הצטוט וכאן אני מגיע לבקודה השנייה הלא פתוח חשובה מנושא הפעילות החברתית והשרות לצבור: העבודה בעשית, החיים ממשיכים, אך חיי הקבוץ של תשמ"ב נפגעים אם אנשים פאסיביים ואינם ערים ופעילים לגבי המתרחש גם מחוץ למעגל העבודה. (כל אדם בכל מקום מחוייב לכך ובחיים בקבוצה עוד יותר מכל מקום).

העדר מוטיבציה חזקה יוצר פיתוח בכל שטחי החיים. טבעי הוא כי בשנים האחרונות, בהיותנו חברה קטנה ומצומצמת, באלצנו להוריד את קנה המידה בקבלת חברים. בכך שיש בעיתיות מיוחדת בעיקר כלפי בנינים אשר נולדו פה, או כלפי בני זוג שהובאו על ידם, אך זה שנים לא בדרנו לעצמנו מהו המינימום הנדרש בשטח הדתי, בשטח החברתי, או בשטח התאמה אישית שהרי יש צורך ליצור כאן חיי חברה, וכך גם בענין מסירות לעבודה.

חלק מהחברים שהתקבלו בשנים האחרונות רחוקים מערכי הקבוצה הבסיסיים וחיים בקבוצה מתוך שקולים חברתיים, כלכליים, מתוך בוחיות, אך במידה וגדל מספרם הרי הקבוץ משנה את צביונו. גם אני "הולך עם הזמן". החיים מביאים שינויים קיצוניים בכל שטחי החיים, אך אני חיי בהרגשה כי בשנים האחרונות השארנו את חיי השתוף והשוויון להגיון האישי של כל חבר. הדברים לא בוררו. החלטנו החלטות בנושאים פחותי ערך ואף באלו לא תמיד עמד בנו הכח לבצעם, הרושם שלי הוא כי על-ידי כך שהסתדרנו או התעלמנו מהדברים לא קדמנו את רמת חיי היחד שלנו.

אני מאמין כי אף פעם לא מאוחר, אם יש רצון כן - לברר את הנושאים הרי ניתן לעשות זאת, בכך. יש כאן חברה טובה אשר טוב ונעים לחיות בה אך אין סתירה בין עובדה זו לקיום הצורך ללבן ולהאיר בעיות יסוד. כי באנו לכאן לא על מצת

לחיות כל אחד לעצמו, אני לחוד והקבוצה לחוד, אלא באנו ליצור חיים של זהות בין האני והקבוצה. וכאן אני מגיע לבקודה חשובה בנושא בנינו - חילוני: הקבוץ יכול לשמש אתגר לאנשים צעירים, אם חיי הקבוצה אכן יהיו כאלה אשר ישמשו בגוד דרסטי לסביבה הכללית. אם חיינו מתקרבים לחיי כפר רגיל ומתרחקים מהיותם חיי קבוצה, אין ספק שחבר הרוצה לחזור ישקול מה יחודם של חיים אלו ואם לא ימצא כי אכן קיים יחוד זה - בשביל מה דוקא כאן? יתרונותיה של הקבוצה רבים, קיימת בעיה של שוויון אך ללא יחס למה שקיים בחיים החברתיים בדרך כלל ובכל זאת יש לברר דברים אלה על מנת ליצור בטיח משותף לחיי קבוצה.

יתכן כי אנשים לא רוצים להגביל את עצמם. עובדת חיים היא כי רק 3.5% של תושבי מדינת ישראל חיים בקבוצים, הסיבה לכך שחיי קבוצה פירושו מגבלות של החופש הפרטי ברכוש, בהשתלמות, במקום עבודה וכד'. לא כל אחד מסוגל לקבל זאת, אך עלינו עם כל היתרונות לקבוע סיגים לחופש הפרט בכל השטחים. אין להפלות בכך בין אלה שגולדו כאן לבין אלה אשר באים לכאן. בפרט אם מדובר בשטח הדתי, וברצוננו ליצור "רחוב" של הווי דתי וערכים דתיים. ואשר לא יקבל זאת, יחוש בכך דיסיק את המסקנות.

יש גם בעיות של דור ההמשך. התישבות חדשה היא בהחלט אתגר ואנו לא נמנע מילדינו המשך בכורן זה, מאידך לא נוכל להבנות רק ממה שמגיע אלינו מבחוץ, הגדול העיקרי של הקבוץ הוא מאוכלוסית דור ההמשך ובני זוגם, יש בכך ברכה. קיים גידול מתמיד של הקבוצה מתוכה ויש קשר יפה בין הדורות, אולי הרבה תודות לכך שיש כאן חברה רב גילית. לסכום: לדעתי, עלינו לפעול בשנה הבאה עלינו לטובה שהיא שנת 35 שנה לקבוצנו בארבעת המשורים הבאים:

- א. הפעלה חברתית של הקבוצה - כקבוצה (כולל "שפור יחסים" בין המוסדות לחברים מהשורה).
 - ב. שפור השרות לחברים ובתיהם ובמקומות הצבוריים.
 - ג. מציאת קריטריונים לקליטת חברים ומשפחות חדשות בקבוצה.
 - ד. עקרונות בסיסיים ומנחים בערכי הקבוצה המקובלים על כל הצבור.
- באם בשכיל להתמודד ולבצע את ארבעת המטרות הללו אין לי ספק שהמצב החברתי בקבוצה, על שלוחותיו ישתפר לאין ערוך - הרבה בעיות הקיימות כיום במשורים שונים - יפתרו, הבנה רבה יותר תשרוד בין כל חברי הקבוצה ובקצור "יהיה לכולם יותר טוב על הנשמה". וזה לפי דעתי יהיה גם הפתרון הבסיסי הערכי והמעשי לגבי בנינו החיילים המחפשים כיום את דרכם בחיים, אשר ירגישו כי פה זהו מקומם, זהו ביתם בתוך החברה המלוכדת הזו.

מצפה לתגובה (בע"פ ובכתב),

ש ב ה ט ו ב ה ל כ ו ל מ .

מוטי תורן.